

bjerg. Skagens Fiskere beskæftige sig for den væsentligste Del ligesom Fiskerne paa Vestkysten som Baadfiskere, altsaa ved Fiskeri, hvor man ikke gaar langt ud eller længe ad Gangen til Søs, i Reglen ikke længere end et halvt eller et helt Døgn, for saa at søge hjem om Aftenen og trække sin Baad paa Land. Men tillige har Skagen et ikke ubetydeligt Kutterfiskeri. I Vestkystkommissionens Betænkning angives Antallet af Kuttere til et Par og tredive, men Antallet er vistnok forøget siden da. Værdien af den Fangst, Skagens Fiskere i de sidste Aar har hjembragt, er saadan noget som mellem 4 og 450,000 Kr., omtrent 3 Gange saa meget som Værdien af den Fangst, som Fiskerne ved Vorupør, Klitmøller og Hanstholm tilsammen hjembringe. Altsaa de Interesser, som knytte sig til Skagen og dets Fiskeri, ere forholdsvis meget betydelige, og naar der kan være Tale om, at Staten bør bringe store Ofre paa andre Steder til Gavn for Fiskerne paa Vestkysten, vil det være vanskeligt at begrunde, at et ikke forholdsvis mindre Offer skulde være paa sin Plads til Gavn for Skagens Fiskerbefolkning. Men hertil kommer, at en saadan Havn ogsaa kan være til Nytte for andre Fiskere end dem, som høre hjemme paa selve Skagen. Ganske vist gøres det gældende, at man jo har Frederikshavns Havn, som kun ligger 4—5 Mil borte fra Skagen, og hvor der er en god og veludstyret Fiskerihavn. Det er sandt, og det er ogsaa derhen, at Kutterne fra det nordlige Kattegat og fra Skagerak for Tiden søge. Men det er ogsaa sikkert, at det ofte maa kunne have sin Betydning at spare Sejladsen fra Grenen ned til Frederikshavn. Hertil kommer, at en Udvidelse af Frederikshavns Fiskerihavn kan i en ikke fjern Fremtid blive nødvendig, og Udgiften dertil maa ogsaa tages i Betragtning, idet den antagelig for længere Tid vil kunne spares ved Anlægget af en Skagenshavn. Jeg kan derfor ikke se andet, end at økonomisk og finansielt er Anlægget af en Fiskerihavn ved Skagen særdeles velbegrundet i Sammenligning med andre Anlæg. — Naar jeg dernæst kommer til den tekniske Side af Sagen, de Tvivl, der have været rejste om, hvorvidt et Havneanlæg ved Skagen vil være i Stand til at kunne staa sig over for Tilsanding, kan jeg selvfølgelig personlig ikke udtale nogen paa selvstændig Indsigt grundet Opfattelse. Jeg maa i saa Henseende henholde mig til de Anskuelser, der gøres gældende af de Teknikere, der staa til

Regeringens Raadighed, og til det Skøn, som jeg paa Grundlag heraf er i Stand til at danne mig. Jeg kan da kun sige, at den enstemmige Opfattelse blandt de Teknikere, jeg har raadspurgt, er den, at et Havneanlæg som det, der her foreslaas, ikke vil frembyde væsentlige Vanskeligheder, hverken i Henseende til Udførelse eller i Henseende til Vedligeholdelse. At der vil blive nogen Opmudring og Fjernelse af Sand nødvendig, er uundgaeligt; men det antages for sikkert, at naar Havnens Munding føres ud paa en Dybde af 21 Fod Vand, saaledes som det her forudsættes, vil Tilsandingen ikke kunne blive af saadant Omfang, at der derigennem vil kunne opstaa nogen virkelig væsentlig Gene for Havnen. Det er fra visse Sider blevet gjort gældende, at det vilde være en Fordel, særlig i Henseende til at forhindre Tilsanding, om man byggede Havnen ikke som landfast Havn, men som en Øhavn. Dertil er at sige, at der ikke kan være Tvivl om, at et Øhavneanlæg, for saa vidt det bliver ført ud paa tilstrækkelig Vanddybde, naturligvis vil frembyde noget større Sikkerhed mod Tilsanding end en landfast Havn. Men hvis man skulde bygge Skagens Havn som Øhavn og føre den saa langt ud fra Land, som det, efter hvad der for mig foreligger, vilde være nødvendigt for at tilvejebringe det rette Forhold mellem Havnens Størrelse og Afstanden fra Land, vil man komme ud paa en saa meget større Vanddybde, at den Fordel, der kan vindes ved, at Tilsandingen sandsynligvis bliver mindre, ikke vil kunne opveje, at Bekostningen ved at gaa ud paa den større Vanddybde til Gengæld bliver meget betydelig forøget. I den af Kommissionen afgivne Betænkning findes omtalt et Forslag, som en privat Ingeniør havde udarbejdet til Anlæg af en Øhavn, hvorefter selve Havneanlægget skulde kunne udføres for noget som 1³/₄ Million Kr., hvilket er den samme Sum, som nu er kalkuleret til Anlæg af en landfast Havn. Men dette Tal stemmer paa ingen Maade med de Opgørelser af Bekostningen, som senest ere mig forelagte. Efter den sidste, ganske vist ikke i Detaillerne gennemførte Beregning, som foreligger fra Vandbygningvæsenet, er der Grund til at antage, at en Øhavn, hvis den virkelig skal være fyldestgørende, vil komme op til noget som det dobbelte af den nævnte Sum. At en Øhavn desuden i andre Henseender medfører store Ulemper er givet. Den vil, i alt Fald under visse Forhold, være mindre let at besejle. Den